

1. Chval - me všich - ni Spa - si - te - le,
 zpí - vej - me_ je - mu ve - se - le,
 pro pře-div - né na - ro - ze - ní,
 v němž věr - ných u - tě - še - ní.

2. Neb ten, jenž nebesa stvořil, / život v těle lidském zvolil: /
 přijal naše přirození / ve svém z Panny zrození.

3. Andělé přišli z výsosti, / plesali s velkou radostí, /
 vesele jemu zpívali, / Bohu chválu vzdávali.

4. Byli při tom pastýřové, / slyšeli poselství nové: / Dnes vám
 Spasitel narozen, / kterýž z dávna zaslíben.

5. Přijali to zvěstování / skrze andělské kázání, /
 v poslušnosti hlasu toho, / našli Krále věčného.

6. Kriste, pro své narození, / dej ve víře posilnění, /
 v poslušenství tvém vždy státi, / v tom do konce trvati.

t: Piesně chval Božských, 1541 / Písňe duchovní evanjelistské, 1615 / 2018

m: *Quem pastores laudavere* / Kolínský kancionál, 1517 /

Piesně chval Božských, 1541